

Ewa Szary-Matywiecka

"Formuły fizjonomiczne w tekście powieści brukowej", Piotr Kowalski, "Literatura Ludowa" z.4/6 (1978) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/4 (90), 161

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ KOLIŃSKA Krystyna: Emil. Beskidzki świętek na poznańskim bruku. "Miesięcznik Literacki" 1982 z. 12 s. 53-61.

Zbeletryzowana opowieść o poznańskim okresie życia Emila Zegadłowicza (1926-1931). Do najważniejszych epizodów tego okresu należą: współpraca artystyczna ze Stanisławą Wysocką, działalność dramatopisarska, kontakty z "Dwutygodnikiem Literackim".

BP/90/37

J.T.

/II/ KOWALSKI Piotr: Formuły fizjonomiczne w tekście powieści brukowej. "Literatura Ludowa" 1978 z. 4/6 s. 124-140.

Analiza "fizjonomicznych" interpretacji ludzkich charakterów, tendencji, która w literaturze powieściowej obecna była od najdawniejszych czasów a przetrwała do dzisiaj jako typowa cecha XIX i XX-wiecznej powieści brukowej. Poparciem też autora jest wydana w 1924/1925 r. powieść zeszytowa "Jaskinia Leichtweisa, czyli trzydzieści lat miłości i przywiązania pod ziemią". W interpretacji fizjonomicznej, opartej na założeniu, że każdemu wewnętrznemu przeżyciu odpowiada stała zewnętrzna manifestacja, chodzi o przypisanie przeżyciom jednoznacznych, zrozumiałych formuł opisowych. Autor zmierza do określenia mechanizmów rządzących funkcjonowaniem tego rodzaju formuł, nie tyle w samych powieściach brukowych, ile w procesach ich lektury.

BP/90/38

E.Sz.-M.